ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 1884. ΑΡΙΘ. 16

Εἰδοποιήσεις διατριβαὶ καταχωρίζονται ἐπὶ πληρωμῇ.

Ἄρθρα σύμφωνα τῇ προγεγραμμένῃ τῆς "Σάλπιγγος κατεχωρίζονται δωρεάν.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... „ 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι. Editor S. Hourmouzios.

Παύσασθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες, καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἡ θρησκεία οἴχεται.

|| — ||

Ἀγαπητὲ λαέ!

Δὲν ξεύρεις ὅτι 'ς τὸν κόσμον δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος χωρὶς νὰ ἔχῃ μίαν θρησκείαν; Δὲν βλέπεις ὅτι ἕκαστος ἀγαπᾷ ὡς πρέπει τὴν θρησκείαν του, καὶ φυλάττει μὲ μεγάλην προσοχὴν τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας του; Δὲν ξεύρεις ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἀποστρέφεται τὸν ἄθρησκον ἄνθρωπον ἂν τύχῃ νὰ εὑρεθῇ κανεὶς τοιοῦτος; Καὶ ὅμως δυστυχῶς ἠρχίσαμεν ἡμεῖς νὰ φανερώνωμεν ὅτι δὲν ἔχομεν θρησκείαν, ἐνῷ ἡ θρησκεία μας εἶνε ἡ ὀρθοτέρα, ἡ ἠθικωτέρα, ἡ εὐγενεστέρα καὶ ἡ ὑψηλοτέρα ὅλων τῶν ἄλλων θρησκειῶν· πῶς δὲ ἠρχίσαμεν νὰ φανερώνωμεν τοῦτο; ἐκ τοῦ ὅτι οὐδεμίαν προσοχὴν δίδωμεν εἰς ὅ,τι μᾶς διατάττει ἡ θρησκεία μας, καὶ σχεδὸν οὐδὲν πράττομεν σύμφωνον μὲ τὰς θελήσεις της. Πῶς εἶνε λοιπὸν δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ τις χριστιανὸς, ὅταν δὲν βαδίζῃ σύμφωνα πρὸς τὰς ἐντολὰς τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, καὶ ὅταν δὲν ρυθμίζῃ πᾶν ἔργον του πρὸς τὰς θελήσεις της; Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅστις ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας του, ἀδύνατον νὰ ἔχῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ προοδεύῃ τὸ ἔργον του τὸ ὁποῖον κάμνει, καὶ ἔχει πάντοτε τὴν συνείδησίν του ταραγμένην, οὐδέποτε δὲ θὰ ἴδῃ πρόοδον.

Θὰ μὲ πῆτε ἴσως «μὰ πῶς σοῦ κατέβη τώρα νὰ μᾶς ψάλλῃς αὐτά;» διότι βλέπω καθαρὰ καθαρὰ ὅτι ἡ θρησκεία ἤρχισε νὰ φεύγῃ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀπεμακρύνθη μάλιστα κάμποσον· «μὰ πῶς τὸ ἐνόησες τοῦτο;» θὰ μὲ πῆτε. Τὸ ἐνόησα σᾶς ἀπαντῶ ἐκ τοῦ ὅτι οὐδόλως φυλάττομεν τὰς διαταγὰς τῆς θρησκείας ἐκείνας ποῦ φαίνονται, καὶ ἐκ τούτου καταλαμβάνω ὅτι δὲν φυλάττομεν οὐδ' ἐκείνας ποῦ δὲν φαίνονται· διότι ἀφοῦ ἐκείνας ποῦ φαίνονται 'ς τὸν κόσμον δὲν τὰς φυλάττομεν, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἐκείνας ποῦ πρέπει νὰ κάμνωμεν μυστικὰ τὰς κάμνομεν; Καὶ ποῖαι εἶνε αἱ διατάξεις τῆς θρησκείας ποῦ φαίνονται 'ς τὸν κόσμον καὶ δὲν τὰς φυλάττομεν; τοῦτο θὰ σᾶς πῶ τώρα.

Πρῶτον καὶ κύριον εἶνε τὸ ὅτι ἠρχίσαμεν νὰ μισῶμεν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἀντὶ νὰ σηκωθῶμεν τὸ πρωὶ νὰ πᾶμεν νὰ συμπροσευχηθῶμεν εἰς τὸν κοινὸν τῆς προσευχῆς οἶκον καταβαίνομεν ὅλοι 'ς τὰ καφενεῖα τὰ ὁποῖα γεμίζουν ἀπὸ χριστιανοὺς (ὁ Θεὸς νὰ μᾶς κάμῃ χριστιανοὺς) καὶ ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται μὲ 5-6 γραίας καὶ 2-3 γέροντας. Οἱ καφετζῆδες ὅσοι λέγουν ὅτι εἶνε χριστιανεὶ θὰ σηκωθοῦν τὸ πρωὶ τὰς Κυριακὰς νὰ τρέξουν ἀμέσως ν' ἀνοίξουν τὰ καφενεῖα νὰ φροντίσουν τὰ ὄργανα νὰ ἀρχίσουν οἱ χοροὶ, καὶ ἀδιάφορον ἂν ἡ Ἐκκλησία προσκαλεῖ καὶ μέπολλοὺς μάλιστα κώδωνας τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὴν προσευχήν. Οἱπαντοπῶλαι θὰ καταβῶσι τὸ πρωὶ ν' ἀνοίξωσι τὰ μαγαζειά των νὰ ἑτοιμάσουν τὸ πρᾶγμά των πρὸς πώλησιν καὶ ἀδιάφορον τί ἡμέρα εἶνε, Κυριακὴ ἢ Δευτέρα.

Σκέφθητε τοῦτο ὀλίγον καὶ παραβάλετε τὴν χριστιανωσύνην μας μὲ τὴν χριστιανωσύνην τῶν Δυτικῶν, τῶν Πρωτεσταντῶν καὶ λοιπῶν οἱ ὁποῖοι τρέχουν μὲ τέτοιον ζῆλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν των καὶ θὰ δῆτε ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα χριστιανοί. Παρατηρήσατε ὅμως καὶ τὸ ἄλλο ὅτι ἐκεῖνοι προοδεύουν εἰς κάθε ἔργον των ἐνῷ ἡμεῖς παραπονούμεθα ἀπὸ τὴν τύχην μας.

(ἀκολουθεῖ.)

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 2 Ἰουνίου 84.

Κύριε Σαλπιγκτά.

Ἀδυνατεῖ κάλαμος νὰ περιγράψῃ τὰ κατὰ τὴν ἐν Λευκωσίᾳ ὑποδοχὴν τοῦ κ. Δ. Α. Κριεζῆ Κυβερνήτου τοῦ "Ναυάρχου Μιαούλη". ἐν τούτοις σοὶ περιγράφω ταῦτα ὡσον τὸ κατὰ δύναμιν.

Κατὰ πρόσκλησιν ἐκ μέρους τοῦ τε Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου

καὶ τῶν κατοίκων Λευκωσίας εὐηρεστήθη ὁ γενναῖος Κυβερνήτης νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του 20 τὸν ἀριθμὸν καὶ ἑτέρων ἰσαρίθμων μουσικῶν (τὸ ὅλον 40.)

Ἀπὸ τῆς 29ης Μαΐου ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Σκάλας ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν κατὰ τὰς 11 π. μ. θέλει φθάσῃ ὁ Κυβερνήτης καὶ οἱ λοιποὶ εἰς Λευκωσίαν. Πάραυτα λοιπὸν 15μελὴς ἐπιτροπὴ ἐκλεχθεῖσα ὑπὸ τῆς πόλεως ἀνέλαβε ἐξ, ἀδεία τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ, ἔστησαν ἀψίδα ἐπὶ τοῦ νέου ἀνοίγματος τοῦ τείχους, τοῦ ἐπονομασθέντος ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν "Ἑλληνικὴ Πύλη" (Γιωνὰν Καπουσοὺ), ἔνθα κατὰ προηγουμένην συνεννόησιν ἀπεφασίσθη νὰ γείνῃ ἡ ὑποδοχή.

Ἀπὸ πρωΐας δὲ τῆς ἐπιούσης ἤτοι τῆς 30 Μαΐου ἅπασα ἡ πόλις εὑρίσκετο εἰς ἀδιάκοπον κίνησιν, νέοι ἐξ γέροντες, ἄνδρες ἐξ γυναῖκες μικροὶ ἐξ μεγάλοι, διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ ἐξ ἐν γένει πᾶσα τάξις ἐξ ἡλικία, μὴ ἐξαιρουμένων οὔτε τῶν Προασείων, ἀλλ' οὔτε πλείσων ὀθωμανῶν, καταλιπόντες τὰς ἐργασίας των συνέρρεον ἀθρόοι ἐξ μετ' ἀφάτου χαρᾶς πρὸς τὸ ὁρισθὲν μέρος τῆς ὑποδοχῆς· ἐκεῖ διεκρίνετο ἡ περικαλλὴς ἀψὶς κεκοσμημένη δι' Ἀγγλικῆς ἐξ Ἑλληνικῆς σημαίας, φέρουσα δὲ ἐξ τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς· Ἐπὶ μὲν τῆς πλευρᾶς τῆς εἰσόδου ἐν τῷ μέσῳ μὲν ἐπὶ σανίδος ἐν σχήματι καρδίας "Χαίρετε· ἄμμιν ἐελδομένοισιν ἱκάνετ' ἀδελφοὶ" ἑκατέρωθεν δὲ "Ζήτω ἡ Βασίλισσα Βικτωρία"—"Ζήτω Γεώργιος ὁ Α'. Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων". Ἐπὶ δὲ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐξόδου ἐν μέσῳ μὲν ἐπὶ σανίδος τοῦ αὐτοῦ σχήματος "Ἀγγέλλειν δ' ἀνιόντας ὅ κείνοις πιστοὶ εἴμεν"· ἑκατέρωθεν δὲ "Ζήτω τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος"—"Ζήτω τὸ "Ἑλληνικὸν ἔθνος".

Ἀλλὰ ἐξ καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν πόλιν ἔβλεπεν ὁ περιηγούμενος αὐτὴν τὰς θύρας ἐξ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν σημαιοσόλισους καὶ ἀνθοσόλισους. Πρὸ τῆς ὡρισμένης δὲ ὥρας ἀφίκοντο οἱ μουσικοὶ οἵτινες ἐξ ἐτοποθετήθησαν ἔνθεν ἐξ ἔνθεν τῆς ἀψίδος.

Κατὰ δὲ τὴν 11ην π. μ. ἀκριβῶς τέσσαρες ἅμαξαι προπορευομένων αὐτῶν ἀρκετῶν ἐφίππων ἐκ τῶν ἡμετέρων πολιτῶν, ἀνεφάνησαν εὐθυνόμεναι πρὸς τὰς ἀψίδας· αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀνηρτημέναι κυανόλευκοι σημαῖαι ἐκυμάτιζον ἐπὶ τοῦ ἀνέμου οὕτως, ὥστε ἐνόμιζέ τις ὅτι ἔβλεπε σημαιοσόλισα ἑλληνικὰ πλοῖα ἀρίστα διαπλέοντα τὴν θάλασσαν· τότε μία φωνὴ "Ζήτω" ἐξ ὅλου τοῦ πλήθους ἐπλήρωσε τὴν ἀτμόσφαιραν συνοδευομένη ὑπὸ πολλῶν χειροκροτήσεων. Μικρόν τι διάστημα πρὸ τῆς ἀψίδος ὁ γενναῖος Κυβερνήτης, ὁ Ἕλλην Πρόξενος Κ. Χ: Ἀνάργυρος μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του ἐξ ἅπαν τὸ ἐπιτελεῖον ἐφάνησαν καταβαίνοντες τῶν ἁμαξῶν ἐξ τοῦτο πρὸς μεγαλειτέραν τιμὴν τῆς πόλεως. Πάραυτα ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ πλείσων διακεκριμένων πολιτῶν συνώδευσαν αὐτοὺς μέχρι τῆς ἀψίδος, ὅπου πρῶτον ὁ Κυβερνήτης ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆδες παρὰ τῆς Α. Μακαριότητος ἀπεσταλμένου Κυρίλλου Ἱεροδιδασκάλου· κατόπιν ἀπηγγέλθη κατάλληλος ἐξ συγκινητικωτάτη προσλαλιὰ ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου τῶν ἑλλ. ἡμῶν σχολείων κ. Γ. Ν. Καλβάρεως· (ἰδὲ κατωτέρω) ἔπειτα ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τῶν ἑλλ. ἐπισης σχολείων κ. Χρ. Ἰωαννίδου προσεφέρθη τῷ Κυβερνήτῃ ἀνθοστόλισος στέφανος μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ ταινίας "Ὁ Σύλλογος τῶν Διδασκάλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων Λευκωσίας τῷ "Ν. Μιαούλῃ". Μετὰ ταῦτα κατάλληλον ποιημάτιον ἀπηγγέλθη ὑπὸ τοῦ Συντάκτου τοῦ "Ν. Κ." τοῦτον δι εδέξατο θυγάτριον τοῦ δημάρχου κ. Χ. Σ. ἐξ μαθήτρια τοῦ Παρθεναγωγείου ἀπαγγείλασα συγκινητικώτατον ποιημάτιον (ἰδὲ κατωτέρω) ἐξ τελευταῖον συγκινητικὴ ἐπίσης προσλαλιὰ ἀπηγγέλθη ἐξ ὑπὸ τῆς Διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου ἡμῶν κ. Ἑλένης Ἀργυρίδου. Ἡ συγκίνησις ἐξ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους τοσοῦτον ἐκορυφώθη, ὡς τε ἑκάστη προσλαλιά, ἑκάστη σχεδὸν φράσις διεκόπτετο ὑπὸ ζωηρῶν ἐξ παρατεταμένων ζητωκραυγῶν ἐξ χειροκροτήσεων, τὰς ὁποίας διεδέχετο παιανίζουσα ἡ μουσικὴ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον· ὁ δὲ εὐγενὴς ἐξ γενναῖος Κυβερνήτης ἀπεκάλυπτε τὴν κεφαλὴν εἰς ἑκάστην ζητωκραυγήν.

Τότε ὁ Κυβερνήτης, ὁ Πρόξενος μετὰ τῆς Κυρίας του ἐξ ἅταν τὸ ἐπιτελεῖον παρακολουθούμενοι πεζοὶ ὑπὸ τοῦ ἀπείρου πλήθους ζητωκραυγοῦντος ἔλαβον τὴν πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἄγουσαν διερχόμενοι διὰ μέσου τῆς πόλεως. Πάντες δὲ οἱ κώδωνες τῆς Λευκωσίας κρουόμενοι ἐμήνυον τὴν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἔλευσιν αὐτῶν. Καθ' ὁδὸν δὲ τὸ ὡραῖον φυλλον ἔρραινεν αὐτοὺς μὲ διάφορα εὐῶσμα ἄνθη ἐξ ἡδύσματα (κοφέτα). Ἔφθασαν τέλος πάντων εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ὅπου ἀνέμενον αὐτοὺς ὁ πανσέβασος ἡμῶν Ποιμενάρχης, οἱ Πανιερώτατοι Μητροπολῖται νῦν ἐξ πρώην Κυρηνείας, ὁ Καθηγούμενος τῆς Κύκκου καὶ πλῆθος Κληρικῶν· ἐκεῖ ἀσπασθέντες τὴν δεξιὰν τοῦ Μακαριωτάτου ἐξ εὐλογηθέντες ὑπ' αὐτοῦ ὡδηγήθησαν εἰς τὸ μέγα Συνοδικὸν, ἔνθα ἐξ ἐδέξαντο τὰς ἐπισκέψεις πλείστων ἐπισήμων Κυριῶν ἐξ Κυρίων. Κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν οἱ μουσικοὶ παρατηχθέντες παρὰ τῷ νάρθηκι τῆς ἐκκλησίας ἐπαιάνισαν ἐξ πάλιν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Περὶ τὴν 1 μ. μ. διαλυθέντος τοῦ πλήθους παρετέθη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ πολυτελέστατον γεῦμα τῷ Κυβερνήτῃ, τῷ Προξένῳ μετὰ τῆς Κυρίας του, τῷ Συνταγματάρχῃ Παπᾶ Γεωργίου ἐξ τέσσαρσιν ἀνωτέροις ἀξιωματικοῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς παρέλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ ἐξ τοὺς ὡδήγησεν εἰς ξενοδοχεῖα ἐξ ἄλλα μέρη ὅπου περιεποιήθη αὐτοὺς πρεπόντως

Κατὰ τὸ γεῦμα ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ προπόσεις ἐγένοντο αἱ ἑξῆς. Πρῶτος προέτεινε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁ Ἕλλην Πρόξενος· ἔπειτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ἐξ Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων ἐξ παντὸς τοῦ παλατίου αὐτοῦ, εἶτα ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας, ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὑπὲρ τοῦ Κυβερνήτου, Προξένου ἐξ οὕτω καθεξῆς.

Περὶ τὴν 4 μ. μ. σαλεὶς ὑπὸ τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ ὁ ἰδιαίτερος αὐτοῦ γραμματεὺς κ. Σίγκλαιρ ἐχαιρέτησε τὸν Κυβερνήτην ἐξ λοιποὺς καὶ προσεκάλεσεν αὐτοὺς εἰς δεῖπνον. Περὶ δὲ τὴν 6ην μ. μ. ὁ Κυβερνήτης, τοῦ ὁποίου τὸ στῆθος ἔλαμπεν ἀποτελῶν πεποικιλμένον θώρακα ἐκ παρασήμων, ὁ Πρόξενος μετὰ τῆς Κυρίας του ἐξ ἅπαν τὸ ἐπιτελεῖον ἐν ἐπισήμοις στολαῖς, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου κ. Πλάντερ καὶ πλείστων ἐφίππων ζαπτιέδων. διηυθύνθησαν ἐπὶ ἁμαξῶν πρὸς τὸ Ἁρμοστεῖον ὅπου ὁ Κυβερνήτης, ὁ Πρόξενος μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ ὁ Συνταγματάρχης Παπᾶ Γεωργίου ἐδείπνησαν παρὰ τῷ Μ. Ἁρμοστῇ, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν Λευκωσίαν καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπήν.

Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Κυβερνήτης καὶ οἱ λοποὶ ἀπερχόμενοι εἰς τὸ Ἁρμοστεῖον διέβαινον διὰ τοῦ νέου ἀνοίγματος τοῦ τείχους, τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὡς ἐκ συνθήματος παρευρεθέντες καὶ οἱ Μουσικοὶ καὶ τοποθετηθέντες εἴς τινα ἐκεῖ πλησίον πλατεῖαν τοῦ τείχους ἐπαιάνισαν πρῶτον τὸν Ἀγγλικὸν ὕμνον καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ μίαν ὥραν διάφορα τερψίθυμα τεμάχια

ἐπευφυμούμενοι διὰ ζωηροτάτων ζητωκραυγῶν ἀπὸ ἀπείρου πλήθους καὶ ἔπειτα διελύθησαν.

Καὶ πάλιν περὶ τὴν 10 μ. μ, κατὰ προηγουμένην ἐντολὴν τοῦ Κυβερνήτου ἐπαιάνισαν ἀπέναντι τῆς Θύρας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μέχρι τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκ τοῦ Ἀρμοστείου, ὅτε διὰ ζωηροτάτων καὶ πάλιν ζητωκραυγῶν διελύθη τὸ πλῆθος φέρον μεθ' ἑαυτοῦ τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις καὶ εὐχόμενοι τὰ βέλτιστα.

Τὴν δὲ ἐπιοῦσαν (31 Μαΐου) περὶ τὰς 8 π. μ. ἀνεχώρησαν ἅπαντες διὰ τὴν Σκάλαν διαβάντες διὰ μέσον τῆς ἀγορᾶς καὶ συνοδευθέντες καὶ πάλιν μέχρι τῆς ἀψίδος ὑπὸπλήστου πλήθους ζητωκραυγοῦντος μὲν, ἀλλὰ καὶ φέροντος ἐπὶ τοῦπροσώπουαὐτοῦ ἐζωγραφισμένην τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ λύπην διὰ τὸν ἀποχαιρετισμόν.

Εἷς τῶν συνδρομητῶν σας.

Ἕλληνες ναυτίλοι ὡς εὖ παρίστητε!

Διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Λευκωσίας παριστάμενος ὑμῖν, προσαγορεύω ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἧς τὴν κυανόλευκον σημαίαν μεθ ὑπερηφανείας περιάγετε κατὰ τὰς θαλάσσας τῆς Ἀνατολῆς ἐπ' αἰσίοις αἰωνοῖς.

Ἕλληνες θαλασσοτόροι χαίρετε!

Οὐδόλως ἐπιλήσμονες τῆς καταγωγῆς ἡμῶν οὐδὲ τοὺς πόθους κρύπτοντες τοὺς συνδέοντας ἡμᾶς μετὰ τοσούτων ἄλλων ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, ἱκετίδας αἴρομεν πρὸς τὸν Πλάστην χεῖρας καὶ δεόμεθα αὐτοῦ, ὅπως εὐδοκήσῃ ποτὲ νὰ ζήσωμεν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ συνταγματικοῦ καὶ φιλελλάου ἡμῶν Βασιλέως. Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον ἀτενίζομεν εἰς αἰσιώτερον μέλλον, καθ' ὅσον ἀρυόμεθα τὸ θάρρος ἀπὸτῆς ἐποχῆς, ἐν ᾗ ἄρχει ἡμῶν ἡ μεγαλόφρων Ἀγγλία, τοὐγγενὲς καὶ φιλελεύθερονἐκεῖνοἔθνος, ὥπερ ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας πλεῖστα ὀφείλει Ναί· ὑπὸ τοιούτου ἔθνους τὴν αἰγίδα διατελοῦντες, οὐδόλως ἀπελπιζόμεθα, ἀλλὰ μάλιστα πεποίθαμεν, ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔθνος θέλει χρησιμεύσῃ ποτὲ ὡς γέφυρα πρὸς μετάδασιν καὶ ἡμῶν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἀδελφοί!

Ἐπανερχόμεισι οἴκαδε ἀπόδοτε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τοῖς ὁμαίμοις ἡμῶν ἀδελφοῖς, λέγοντες ἅμα αὐτοῖς ὅπως εὔχωνται καὶ αὐτοὶ τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῶν προαιωνίων ἡμῶν πόθων. Γένοιτο.

Προσφώνησις ἐμμετρος, αὐτοσχεδίως μὲν συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Ρώπα, ἀπαγγελθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Στυλιανῆς Χρ. Σεβέρη, δημάρχου Λευκωσίας.

Τῷ Γενναίῳ Κριεζῇ Κυβερνήτῃ τοῦ «Νο Μιαούλη» καὶ τῷ Ἐπιτελείῳ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ ἀφίξει Αὐτῶν εἰς Λευκωσίαν.

Ὑπερηφάνως Σὲ χαιρετίζει
Σύμπαν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν
Τὸ ὄνομά σου ὑπενθυμίζει·
Ἐνδόξων οἴκων ἀγωνιστῶν.
Στὴν ἄφιξίν σου πᾶσα καρδία
Πάλλει, «Μιαούλη», Ἑλληνική,
Ἧς πόθος εἶνε «Ἐλευθερία
«Καὶ ἡμετέρα αὕτη ἡ γῆ».
Τὴν ἀνθοδέσμην προσφέρω ταύτην
Γῆς Σὲ, τοῦ Ἔθνους γενναῖον Ναύτην,
Μετὰ τῶν ἄλλων συνευχομένη
Τῶν Ἑλληνίδων τῶν παρουσῶν,
Ἵνα ἀθάνατος πάντη μένῃ
Ὑμῶν ἡ δόξα τῶν Κριεζῶν.
Εἴπατε, Ναῦται, εἰς τὴν Πατρίδα
Καρδίαν ὅτι Ἑλληνικήν
Ἔχομεν πάντες, καὶ τὴν ἐλπίδα
Ἐπὶ Σημαίαν τὴν Ἐθνικήν.

Λευκωσία, 30 Μαΐου 84.

Κύριε Σαλπιγκτά.

Ἔδοξε πρόχθες κἀμοὶ περιηγηθῆναι καὶ πλεῖσθ' ὅσ' Ἄγγλων ἔργα ἐν Νικοσίᾳ ἐπισκέψασθαι. Τὴν ἐκ τοῦ Σατραπείου ὅθεν πρὸς τὸ Ἀρμοστεῖον ἄγουσαν καὶ διὰ τῆς Πύλης ἣν Ἥφου καλέουσι διερχομένην λαβὼν, ἥ καὶ ὁδὸς Βικτωρία κέκληται, ἐκεῖ ἔνθ' ἡ Πύλη αὕτη ἐστὶ, ρεῦμ' ἀέρος σφόδρ' ὀδμαλέου κατέκλυσέ μου ρῖνά τε ὠτά τε. (ὦ! τούτη εἶνε γλῶσσα ποῦ ἐννοεῖ ἡ Herald in Cyprus) Τίτοῦτο διεπυνθανόμην;—Τοῦτ' ἐστι συνεργεῖον ὅ ἡμεῖς «τταπάχαναν» καλέομεν ἔφη μοί τις— πῶς οὖν Ἄγγλοι τοῦτ' ἠνέχθησαν ὅπερ τῇ βαρείᾳ ἣν ἐκπέμπει ὁδωδῇ ξύμπαν μὲν τὸ Ἄστυ ξύμπασαν δὲ ταύτην τὴν τῷ ὑψηλῷ τῆς Βασιλίσσης ὀνόματι τετιμημένην ὁδὸν καταμολύνει;...

Σ. Σ. (Ὥωωω! ἐ! πῶς σοῦ φαίνεται Herald in Cyprus; δὲν φαίνεται ἐκ τσῦ ὕφους τῆς συντάξεως ὅτι ὑψηλὴν κατέχει θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ; ὦ βέβαια.)

Κατάβα κάτω ἀδελφὲ κομμάτι ἀπὸ κεῖ πάνω νὰ καταλάβωμεν τί λέγεις· τί; διὰ τὸν τταπάχαναν ἐρωτᾷς; ἐκεῖνος εἶνε ἀναγκαῖος νὰ καθαρίζῃ τὸν ἀέρα τῆς Λευκωσίας· δὲν παρατηρεῖς ὅτι χάριν του, ἐνῷ ἐξωδεύθησαν τόσα καὶ τόσα δι' ἐκεῖνον τὸν δρόμον, τώρα τὸν ἄφησαν καὶ τὸν ἐγύρισαν π' ἀλλοῦ; ναί· ἰσχυρῶς γὰρ πέπηκται τταπάχανας (ἐβγῆκα κ' ἐγὼ τώρα μιὰν στιγμὴν ψυλὰ) ἐκατάλαβες τώρα; Ω.

Λευκωσία.

Κύριε Σαλπιγκτά.

Ἡ ἀτυχία σου πολλὰ πράγματα ἀνακαλύπτει· ἀλλὰ 'ς τὴν ἀγοράν μας δὲν καταβαίνει φαίνεται διόλου, ᾗ ἀναγκάζομαι ἐγὼ νά σοι γράψω, ᾗ παρακαλῶ νά τα δημοσιεύσητε.

Τινὲς τῶν παζαριωτῶν μας ἀπατῶνται ᾗ ἰδίως μερικοὶ ἐξ ἐκείνων οἵτινες πωλοῦσι δέρματα, τὸ ἔχουσι φαίνεται ἁμάτια νὰ ζυγίζωσι σωστά. Ἐπανειλημμένως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀνεκάλυψα δέματα ἐλλιπῆ τὰ ὁποῖα ἐπωλήθησαν εἰς χωρικούς. Τοὺς τοιούτους ἀνάγκη νὰ τοὺς κάμωμεν γνωστοὺς διότι ὁ χωρικὸς πλανώμενος ὅτι ἀγοράζει πρᾶγμα εὐθυνὸν τρέχει πρὸς ἐκείνους, ἐνῷ μὲ τὸ ζύγισμα τοῦτο ἀγοράζει τὸ πρᾶγμα 20 τοῖς 100 ἀκριβώτερον· πρὸς τούτοις δὲ καταστρέφεται οὕτω ᾗ τὸ δικόν μας ἐμπόριον.

Ἀργότερον, κ. Σαλπιγκτὰ, ἐὰν τὸ κακὸν ἐξακολουθῇ, θέλω δημοσιεύσει ὑπ' εὐθύνην μου ᾗ τὰ ὀνόματα τῶν τοιούτων.

Λεμησσὸς, 2 Ἰουν. 84.

Εἷς παζαριώτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Herald in Cyprus σᾶς εἶπε ὅτι κοιμᾶται μέρα μεσημέρι καὶ ὀνειρεύεται, καὶ δὲν τὸ πιστεύετε παρὰ μοῦ λέγετε ὅτι εἶνε ἀπὸ ἄλλο πάθος ποῦ πάσχει. Σ τὸ τελευταῖόν της φύλλον, πρῶτα λέγει ὅτι δὲν ξεύρει ἑλληνικὰ καὶ τῆς ἔδειξαν ἄλλοι μίαν παράγραφον τῆς Σάλπιγγος· ἔπειτα λέγει ὅτι ἡ παράγραφος ἐκείνη ἦτο εἰς κακὴν ἑλληνικὴν γραμμένη καὶ δὲν ἔβγαλεν ἔννοιαν, καὶ μᾶς συμβουλεύει νὰ μάθωμεν γλῶσσαν· πάρα κάτω δὲ λέγει ὅτι ἐκ τῆς συντάξεως τῆς παραγράφου ἐκατάλαβεν ὅτι ὁ γράψας δὲν ἀνήκει εἰς πολλὰ ὑψηλὴν κοινωνικὴν βαθμίδα!!! Ἔλα τώρα κρίνατε καὶ πέτε ἂν δὲν ἦνε σωστὰ ὅσα λέγω. Μᾶς παραπέμπει ἀκόμη εἰς τὸν Σχολάρχην νὰ μάθωμεν καλοὺς τρόπους. Σᾶς ἐκαμαν λοιπὸν ἐντύπωσιν οἱ τρόποι ἀνδρὸς ὑπερασπιζομένου ὅλαις δυνάμεσι τὸ καλὸν ὄνομα τῆς πατρίδος του· φοβερὸν λοιπὸν κολάφισμα θὰ ἦτο, διὰ νὰ μὴ τὸ λησμονήσητε τώρα τόσους μῆνας, ἀλλ' ἦτο ἀνάλογον πρὸς τὴν κακεντρέχειαν, ἣν ἐδείξατε φίλε μου.

Ἡ παράγραφος ἦτο σαφεστάτη· ἐὰν ἦτο ὅμως εἰς καλλιτέραν ἑλλην.

θὰ τὴν ἐνοοῦσε, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὡς ἐννοεῖ τὴν διαφορὰν τοῦ Herald in Cyprus, ὅπερ σκώπτει, ἀπὸ τοῦ Cyprus Herald. Τοιαύτας λεπτότητας καλή μου Herald in Cyprus θὰ ἐνόεις τότε μόνον ἐὰν ἐμάνθανες Ἑλληνικήν, ἀλλ' ὄχι ὡς ξεύρεις τὴν Ἀγγλικήν, διότι τότε θὰ ζητῇς πάλιν νόημα ἐκ τῶν λέξεων καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ πνεύματος. Ἔχεις δίκαιον ὅτι δὲν ἐνόησες τὴν παράγραφον, καὶ τὴν παρεμόρφωσας, ἀλλὰ τὸ αἴτιον δὲν εἶνε ἡ γλῶσσα, ἣν ἀναγκαίως μεταχειριζόμεθα· «ἡ στραβάρα ἐν 'πὸ μέσα σου.»

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος παρεκάλεσεν ἡμᾶς νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἀδίκως παρεπονήθησάν τινες κατ' αὐτοῦ καὶ ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὴν «Σάλπιγγα» ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς ἀφίξεως τοῦ «Ν. Μιαούλη» ἐπώλησε πολὺ ἀκριβὰ ποτὰ καὶ λοιπά· 60 μόνον παράδες ἔπερνε τὰ ποτὰ διὰ τὸν λόγον ὅτι τῷ ἔλειψαν αἱ καθέκλαι καὶ εἶχεν ἐνοικιάσῃ πρὸς ἓν γρόσιον τὴν μίαν.

Κύριε Τρουμπεττάρη.

Εἰς τὸ χωρίον μας συνέβη κἄτι, φοβοῦμαι ὅμως νὰ σοῦ τὸ γράψω διότι θὰ τὸ τρουμπεττάρης 'ς ὅλον τὸν κόσμον, ᾧ τότε θὰ γίνῃ "ἐπανάστασις τῶν γερόντων" σοῦ τὸ γράφω λοιπὸν καὶ μὴ τὸ πῇς εἰς κανένα· (μόνον 'ς τὴν τρουμπέττα θὰ τὸ πῶ). Ἕνας γέρως ἄνω τῶν 65 χρόνων τὰ κατάφερε μὲ τὴν γρηᾶν του καὶ ἔμειναν σύμφωνοι καὶ τὸν ἐνύμφευσε μὲ μίαν νέαν 18 χρόνων· κατὰ τὸ παρὸν ὁ γέρως κ' ἡ γρηὰ εἶνε πήττα καὶ μέλι· ἡ ἄδεια τοῦ γάμου ἐδόθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλ. ἀρχήν μας,

Ὁμόδῳ τὴν 2 Ἰουνίου 84

Σ. Σ. (Ἐπιθυμοῦμεν καὶ θὰ προσπαθήσωμεν, νὰ μάθωμεν ποῦ ἔχει τὰς βάσεις του τὸ πρὸ τῆς ἀδείας γάμου ἀπαιτούμενον διαζύγιον· διότι τὰ αἴτια διαζυγίου εἶνε σαφῶς ὡρισμένα εἰς τοὺς Ἐκκλησ. κανόνας.)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Παπ. Καλ' ἡμέρα Οὐστά· ποῦ τρέχεις μὲ τόσην φούρκων ἀδελφέ; τί ἔπαθες; γιὰ πές μου, ἂν ἦναι καμμιὰ δουλιὰ ποῦ μοῦ πέρνα νὰ σοῦ βοηθήσω.

Οὐστάς. Λάμνε παπὰ στὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ κι' ἄφησέ με ἥσυχον· κανεῖ με τὸ μαράζην μου.

Παπ. Μὰ τί ἔχεις ἀδελφὲ χριστιανέ μου, μήπως ἦσαι ἄρρωστος· νὰ σὲ διαβάσω τοὺς ξορκισμοὺς τὸ τετραβάγγελον κ' εὐκαριστοῦμαι μ' ἕνα τρία παρὰ δέκα.

Οὐστάς. Οὔφ! καὶ μὲ ζάλισες· ψύλλους μισ' τσιέρα γυρεύεις καὶ σὺ παπά μου ἄρρωστος λαλεῖ μου· εἶμαι σὰν τὸν βοῦν μὰ νά τὴν ἀρρωστιάν μου. Δὲν κανεῖ οἱ ἄλλοι οὖλοι πελάδες πόχομεν στὴν κεφαλήν μας, σήμερον ἐκάτεβην καὶ ἕνας ἄλλος πασῆς, πασῆς ταξιλτάρης, μ' ἕνα κομπάτζι στὸ σπέρι, ὁ διαολογραμματίκας καὶ ζητεῖ ριάλλια τζαὶ τοῦτος τοῦ τατσίου καὶ γιῶνι ποῦ πταρὰν νὰ ξύσω τὸ δόντι μου;

Παπ. (Κἀπως ταραχθεὶς) Καὶ τί συλλογιέσαι τώρα νὰ κάμῃς;

Οὐστάς. Νὰ φύω ποῦ τὸ σπῆτι γιὰ νὰ μὴ με σεκουιστράρη κἔπειτα νἄχω ἱστορίαις καὶ τραβάλια· ἂν χρωστῇς τζαὶ σὺ παπά μου τρύπωσε στὴν ἐκκλησιάν σου γιατὶ ἄν σὲ γυρέψῃ τότε θὰ σὲ πιάσῃ καὶ 'σένα ἡ ἀρωσιά μου καὶ θὰ ρκασθῇς ἄλλον παπᾶν ἢ χότζαν νὰ σοῦ διαβάσῃ τὴν Σολωμονιτζὴν γὴ τὸ Κυπριανάρην κ' ἀντὶ τρία παρὰ δέκα ποῦ μοῦ ζητᾶς θὰ σοῦ πάρουν μιὰν γεροσελήνα.

Παπ. Τὸ κακὸν ποῦναι παρασιεβκό νυκτα καὶ σπερινὸν δὲν σηκώνει· ἂς πάω ὅμως στὴν ἐκκλησιὰν νὰ παρακαλέσω. νὰ προσευχηθῶ γονατιστὸς, πέρκι τὸν τραβώσει ὁ Θεὸς καὶ δὲν δῇ τὄνομά μου· παπούτζιά μου τιμιστέ με· φτοὺ... ἂν μὲ δῇ ἂς μὲ γράψῃ.

Ὁ Σαλάτας.

Κοιλάνιον 14 Μαΐου 84.

Κύριε Σαλπιγκτά.

Καταχωρήσατε παρακαλῶ εἰς τὰς στήλας τῆς "Σάλπιγγος" πρὸς ἀπάντησιν τοῦ χωρικοῦ Χατζῆ τὰ ἑξῆς.

Σεβαστὲ Γέροντα. Ἐὰν προσθέσῃ κανεὶς τὸ ἐπίθετόν σου καὶ τὸ πρῶτογράμμα τοῦ ἀλφαβήτου θὰ σοῦ τεργιάζῃ καλλίτερα. Ποῦ στὸν διάολον ἐβρέθης ᾧ σὺ πάνω στὴνκεφαλὴν τοὺς παπάδες δὲν ὑξεύρω. Τώρα θὰ νομίσουν πολλοὶ ὅτι μοῦ δίδουν καμμιὰν μοῖραν πρόσφορον καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ὑπερασπίζομαι· ἀλλὰ τέτοια ἰδέα νὰ μὴ ὑπάρχῃ, διότι οὔτε μοῦ ἔδωσαν οὔτε σκοπὸν ἔχουν τὰ μοῦ δώσουν, πρέπει ὅμως νὰ βλέπῃ κανεὶς τὴν κριάδα καὶ νὰ μοιράζῃ τὸ πάπλωμα. Τί νομίζετε ὅτε ὑπερφέρουν καὶ αὐτοὶ οἱ δυστυχεῖς ἀπὸ τὰ καπρίτσιά μας; π. χ. ἐγὼ θέλω νὰ ἀπολειτουργῇ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὰς ἑπτὰ, διότι ἔχω τοὺς λόγους μου· ἄλλος εἰς τὰς ὀκτὼ διότι βέβαια καὶ αὐτὸς ἔχει τοὺς λόγους του, καὶ ἄλλος κατ' ἄλλην ὥραν, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐ. μὲ τόσας γνώμας πόχομεν ἐμεῖς ποῦ νὰ εὕρουν τὴν ἴσιαν μας; μήπως δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ κάμουν σὰν τὸν Νοστραδὶν χότζαν μὲ ἀμαξοῦδιν; εἶναι λοιπὸν ἀδύνατον νὰ μᾶς εὐχαριστήσουν, οὔτε μεσημέριν ἂν μᾶς ἐβγάλουν οὔτε μεσάνυκτα. Καὶ ὅμως ὑπάρχει εὐκολία νὰ μείνωμεν ὅλοι εὐχαριστημένοι καὶ σύμφωνοι ᾧ ἰδού πως. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας νὰ κανονίζῃ ᾧ νὰ δημοσιεύῃ τὴν κατὰ καιρὸν ἁρμόζουσαν ὥραν, ὥστε νὰ χωρίζῃ ᾧ ὁ ἱερεὺς πότε νὰ ἀρχίζῃ ᾧ οἱ Χριστιανοὶ πότε νὰ ἔρχωνται, τὸ ὁποῖον γίνεται καὶ εἰς πολλὰς τῶν ἄλλων μερῶν Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, καὶ τότε βέβαια θάρχωνται καὶ οὐ ψάλται 'ς τὴν ὥραν τους, καὶ οἱ Χριτιανοί.

Κακαβέλλης.

Φίλε μοι Κύριε Σαλπιγκτά.

Ἐνταῦθα κατέστρεψαν τὴν ἀκρίδα ἄνθρωποι λίαν ἐνεργητικοὶ ὡς ὁ κ. Μ. Παυλίδης κλπ. κουπανίσαντες αὐτὴν μέσα 'σ τὸ γδί, σὺν τῇ ἀκρίδι δὲ καὶ ὑπὲρ τὸ 150 κοιλὰ σῖτον. Εὐχαριστοῦμεν τὴν Σ. ἡμῶν Κυβέρνησιν, ἥτις ἀποστέλλει ἡμῖν τοιούτους καταδιώκτας καὶ ᾧ τυχοδιώκτας. Ἅπασα ἡ ἐνταῦθα ἀκρὶς χαιρετῶσα τοὺς καταστροφεῖς αὐτῆς εὔχεται τοις ἵνα πάντοτε ἐπισκέπτωνται ταύτην πρὸς ἀναζωογόνησίν της.

Φλύαρόν τινα μεμοίρην τοὔνομα Βασιλάκην υἱὸν Πυρίτιδος παρακαλοῦμεν ἵνα παύσῃ ἐξυβρίζων οἱονδήποτε ἄνθρωπον ἔντιμον.

Πολλοὶ διδάσκαλοι κύριε Σαλπιγκτὰ φοβούμενοι τὸ τσακκιλοῦδιννννν δὲν τιμωρῶσι τοὺς ἀτάκτους τωνμαθητὰς καὶ οὕτως οἱ διδάσκαλοι κατήντησαν μαθηταί. Τί πρέπει νὰ γείνῃ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην; Ὑποδείξατε παρακαλοῦμεν.

Τσάππα.

Ἀστρομερίτης 28 Μαΐου 84.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος ιϐ'.

Γαλα.

Λυτῆρες. Σ. Μ. Ἀλ. Πορφυρόπουλος, Π. Χ. Μυδινὸς, Π. Ι Βοντιτζιάνος, Ζωὴ Γ. Κάρταλη. Ἐκ Βατιλῆς Χ. Ζαχαριάδης, Β. Θεοχαρίδης, ᾧ Γ. Πρωτοπαπᾶ.

ΑΙΝΙΓΜΑ ιγ'.

Ὅπου ὑπάρχουν θάνατοι
λύπαι ἀπελπισία,
Ἐκεῖ 'νε ἀναπόφευκτος
κ' ἐμοῦ ἡ παρουσία·
Μεταβολὴν τοῦ τρίτου μου
ψηφίου δ' ἂν ποιήσῃς,
Τότε ἐντὸς βασιλικῶν
μεγάρων μὲ εὑρήσῃς·
Καὶ ἄνευ τῆς μεταβολῆς
τοῦ τρίτου μου ψηφίου,
Ἀνηλεὴς ἂν δήμιος,
τὴν κεφαλήν μου ἀφέλῃ,
Μὲ μετατρέπει εἰς ποταμὸν,
εὐθὺς χωρὶς νὰ θέλῃ·
Ἐς τῶν σπουδαίων μάλιστα
πάσης τῆς ὑφηλίου,

Ε. Κ. Δ.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας"